

дослідження (V. Baskaran et al., 2021) навіть показало, що 64% пацієнтів з COVID-19 без ко-інфекції отримували антибіотики, незважаючи на відсутність бактеріальної флори або вторинної інфекції. Також було проведено дослідження (O. M. Zaliska et al., 2021), щодо проблем нераціонального використання антибіотиків в Україні, та за даними анкетувань 205 провізорів з 5 областей, було з'ясовано що останнім часом попит на антибактеріальні препарати збільшився на 50,1%, на такі групи, як бета-лактами, респіраторні фторхінолони, макроліди. Найчастіше виділялися: азитроміцин, цефоперазон, цефіпім, піперацилін з тазобактамом, меропенем. За результатами анкетування було зазначено, що пацієнти часто застосовують дані групи препаратів без рецепта, що ускладнює відпуск з аптек.

Висновки. Всі ці дані свідчать про те, що невідповідне використання антибактеріальних препаратів під час пандемії COVID-19 безсумнівно. Надмірне використання антибіотиків може призвести до збільшення їх недоцільного споживання та спричинити підвищення резистентності до протимікробних препаратів. Звісно, даний факт визначає вагомий економічний тягар, пов'язаний з витратами на лікування та тимчасову непрацездатність пацієнтів. У сучасних умовах важливим завданням охорони здоров'я, насамперед лікарів амбулаторної ланки, є своєчасна діагностика COVID-19 та її бактеріальних ускладнень, яка спрямована на оптимальний вибір лікувальних підходів. Також необхідним є введення електронних рецептів на антибіотики та противірусні засоби для моніторингу ефективності, побічних ефектів. Зусилля щодо вирішення цих проблем поряд зі зниженням економічних втрат на сьогоднішній день також матимуть значення і зниження темпів зростання резистентності актуальних збудників у майбутньому, що дозволить зберегти антибіотики як клас ефективних лікарських препаратів для наступних поколінь.

РОЗРОБКА ПІДХОДІВ ДО УДОСКОНАЛЕННЯ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ОПІКИ ПРИ ВІДПУСКУ НООТРОПНИХ ЗАСОБІВ

Ківлюк Д. П.

Науковий керівник: Андрєєва О. О.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна
dasha.kivliyk@mail.ru

Вступ. Фармацевтична опіка являє собою результат правильно обраного підходу до індивідуального лікування кожного пацієнта. Вчасно та вірно встановлений діагноз запорука найшвидшого одужання, зменшення ризику виникнення ускладнень, а також найголовніше міцного здоров'я пацієнтів. Саме за це можна подякувати нашим висококваліфікованим спеціалістам: лікарям, працівникам швидкої допомоги і звичайно ж фармацевтам. Але нажалі в час інформаційних технологій та легкодоступної інформації стосовно лікарських засобів відсоток людей котрі нехтують комплаєнтністю зростає. Стосовно ноотропних лікарських засобів, це стає особливо небезпечно.

Фармацевтичною опікою, прийнято вважати тісно взаємопов'язаний алгоритм роботи провізора або лікаря з пацієнтом протягом всього періоду лікування, з моменту встановлення діагнозу, призначення медикаментозної терапії, відпуску ліків аж до моменту закінчення лікування.

У 1994р. цей термін був вперше охарактеризований, а саме у Токійській декларації Конгресом Міжнародної федерації фармацевтів. Таким чином, постановою МООЗ – фармацевтична опіка стала одним з елементів GPP. Завдяки цьому, спеціалісти фармацевтичної галузі мають право на прийняття участі в процесі лікування пацієнтів та забезпечення здоров'я населення, а також запобіганню захворювань серед нього. Окрім того, що провізор зобов'язаний забезпечити хворих сертифікованими та якісними лікарськими засобами і виробами медичного призначення, він несе відповідальність перед кожним пацієнтом за ефективність та результат лікування.

Мета дослідження. Метою дослідження було обрано розробку підходів до удосконалення Фармацевтичної опіки, результатом чого безпосередньо буде дотримання пацієнтом призначень лікарів та рекомендацій провізорів.

Матеріали та методи. На основі соціального опитування проведеного на базі закладів охорони здоров'я, а саме: аптек, аптечних пунктів та лікарень районного, міського та обласного значення. Метою чого був збір та аналіз інформаційних даних стосовно сумнівного ставлення пацієнтів до рекомендацій та призначень кваліфікованих спеціалістів.

Результати дослідження. За результатами проведеного дослідження, ми прийшли до висновку що, досить великий відсоток людей схильні довіритись рекомендаціям родичів або ж друзів, чи взагалі порадам з інтернету стосовно лікування. Відповідно аналізу статистичних даних більшість пацієнтів, навіть після призначень чи рекомендацій кваліфікованих спеціалістів схильні нехтувати фармацевтичною опікою, що призводить до розвитку хронічних захворювань і ускладнень та є результатом безвідповідального самолікування. Саме це служить підставою до удосконалення сумнівного ставлення пацієнтів стосовно комплаєнтності. За допомогою інформаційних ресурсів, консультаційно-пояснювальній роботі, ґрунтовної доказової статистичної бази, тощо.

Висновки. Отже, самолікування була, є і буде однією, якщо не головною проблемою фармацевтичної опіки. Адже основною її метою є забезпечення здоров'я населення та запобігання захворювань серед нього в процесі лікування. Кожен пацієнт є невід'ємною складовою фармацевтичної опіки, так як кваліфіковані працівники закладів охорони здоров'я щодня без сумнівів виконують свої безпосередні обов'язки, беруть відповідальність стосовно ефективності та результату лікування здоров'я кожного хто цього потребує. Нашим завданням є донесення до відома пацієнтів усіма можливими способами стосовно небезпеки та наслідків безвідповідального самолікування.

РОЛЬ ПРОВІЗОРА В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ РАЦІОНАЛЬНОГО ЗАСТОСУВАННЯ КЕРАТОЛІТИКІВ ПРИ ЛІКУВАННІ ВУГРОВОЇ ХВОРОБИ У ПІДЛІТКІВ

Коломоєць С. М., Давішня Н. В.

Науковий керівник: Ветрова К. В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

svetamarinova1@gmail.com

Вступ. Вугрова хвороба (ВХ) – це гнійно-запальний процес шкіряних покривів та волосяних фолікулів. Згідно з даними статистики в Україні, близько 80% людей хоча б раз у